

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Kankaanranta, Marja; Kantola, Kristiina

Title: Koronakevään etäopiskelu kuormitti erityislasten vanhempia

Year: 2020

Version: Published version

Copyright: © Kirjoittajat & Jyväskylän yliopisto, 2020

Rights: CC BY 4.0

Rights url: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please cite the original version:

Kankaanranta, M., & Kantola, K. Koronakevään etäopiskelu kuormitti erityislasten vanhempia. Ruusupuiston kärkiuutiset, (3). <https://peda.net/id/3838304e014>

Ruusupuiston kärkiuutiset

KASVATUS- JA KOULUTUSUUTISIA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOSTA

Jyväskylä Ruusupuisto Uutiset 2/20 Koronakevään etäopiskelu kuormitti erityislasten vanhe

 Sisäänkirjautuminen

Koronakevaan etäopiskelu kuormitti erityislasten vanhempia

Miten erityistä tai tehostettua tukea saavien oppilaiden etäopiskelu sujui koronakevään aikana? Minkälainen oli vanhempien rooli opiskelun ohjauksessa? Miten perheet jakoivat? Muun muassa näihin kysymyksiin haettiin vastauksia kesäkuussa 2020 toteutetulla tutkimuksella. Tutkimuskyselyyn vastasivat lasten ja nuorten vanhemmat, ja vastauksia saatiin yhteensä 616 lapsen tai nuoren osalta. Suurin osa lapsista osallistui etäopetukseen kotona, ja vain kolme prosenttia oli lähiopetuksessa koululla. Pienellä osalla lapsista oli käytössä erilaisia joustavia opetusjärjestelyjä, joissa lähi- ja etäopetusta yhdisteltiin eri tavoin. Muutama lapsi palasi lähiopetukseen

kevään aikana etäopiskelun haasteellisuuden takia.

Itsenäinen työskentely pääroolissa opiskelussa

Suurella osalla lapsista etäopiskelu oli pääasiassa itsenäistä työskentelyä, joka sujui hyvin tai kohtalaisesti lähes puolella lapsista. Itsenäisen työskentelyn sujumisessa oli kuitenkin monilla oppilailla haasteita: työskentely sujui huonosti 23 prosentilla, ja jopa 16 prosentilla itsenäinen työskentely ei onnistunut ollenkaan. Osa lapsista oli etäyhteydessä kouluun, mutta ei tehnyt tehtäviä itsenäisesti. Osa puolestaan ei motivoitunut tehtävien tekemiseen edes vanhemman ohjauksessa. Ja edelleen oli lapsia, jotka tekivät vain itseään kiinnostavien kouluaineiden tehtäviä.

Haasteista huolimatta opiskelu eteni hyvin suurella osalla lapsista. Kuitenkin jopa neljäsosan vanhemmat olivat huolissaan tavoitteiden saavuttamisesta. Lapsista yhdeksän prosenttia jäi vanhempien arvion mukaan selkeästi jälkeen oppimistavoitteista, ja muutaman lapsen koulunkäynti keskeytyi kokonaan.

Huomionarvoista on kuitenkin se, että yli puolella lapsista voimavarat olivat etäopiskelun aikana vanhempien arvion perusteella joko paremmat tai selkeästi paremmat kuin aiemmin. Monella lapsella tämä johtui vähentyneestä kuormituksesta. Toki oli myös lapsia, joiden voimavarat koettiin heikommiksi kuin lähiopetuksessa.

Lapsi oli virkeämpi tehtävien ajan, koska ympäristön häiriötekijöitä vähemmän.

Opiskelun aloittaminen klo 10 klo 8 sijaan oli selkeästi yhteydessä parempaan oppimisvireeseen.

Lapsi sai edetä omaan tahtiinsa ja eteni huomattavasti paremmin kuin koulussa kun pystyi keskittymään oppimiseen.

Monet vanhemmat kokivat, että päävastuu lapsen opiskelun ohjaamisesta jäi heille itselleen. Monet lapset tarvitsivat vanhemman ohjausta kaikissa koulutehtävissä; vain pienelle osalle riitti se, että vanhempi auttoi päivittäin koulutehtävien alkuun. Ainoastaan seitsemän prosenttia lapsista teki kaikki koulutehtävät itsenäisesti ilman vanhemman vahvaa panostusta. Vanhemman keskeinen rooli etäopiskelun ohjauksessa aiheutti sen, että perheiden arki kuormittui. Suuri osa vanhemmista arvioikin omat voimavaransa ja jaksamisensa etäopiskelun aikana selkeästi huonommiksi kuin lähiopetuksen aikana. Toisaalta oli perheitä, joissa voimavarojen koettiin olevan aiempaa paremmat koronakeväänä. Vanhempien voimavarat, lapsen mahdolliset erityispiirteet ja etäopetuksen järjestämistapa vaikuttivatkin perheiden tilanteisiin hyvin eri tavoin.

Elämä rauhoittui huomattavasti, perheen yhdessäoloaika muuttui yhdessä tekemisen suuntaan muiden arjen kiireiden jäädessä pois.

Toisaalta kuormitti enemmän (koulutehtävien ja ohjauksen määrä), mutta aamuhieräämiset ja jumittavat

kouluun lähdöt jäivät pois, niin se helpotti.

Yhteydenpitoa Wilmalla ja WhatsAppilla

Yhteydenpidon järjestäminen vaihteli huomattavasti. Oli lapsia, joilla oli käytössä useampiakin erilaisia yhteydenpitovälineitä, ja yhteydet olivat säännöllisiä. Oli kuitenkin myös lapsia, jotka olivat yhteydessä kouluun vain satunnaisesti tai eivät lainkaan tai joihin oltiin vain harvoin yhteydessä koulusta. Monilla vanhemmilla oli iso rooli myös yhteyksien ylläpitämisessä. Monissa luokissa yhteydenpito kuitenkin lisääntyi selvästi etäopiskeluajan edetessä. Kodin ja koulun yhteydenpidossa käytettiin lukuisia erilaisia digitaalisia ratkaisuja. Tyypillisimmät olivat oppilashallinnon työvälineet, kuten Wilma ja Helmi, sekä pikaviestinpalvelut, kuten WhatsApp. Osa lapsista sai myös opettajalta yksilöllistä ohjausta verkkoyhteyden tai puhelimen välityksellä.

Tutkimuksen ensitulokset osoittivat, että etäopiskelun sujumisessa oli suurta lapsikohtaista vaihtelua. Tähän vaihteluun vaikuttivat ennen kaikkea etäopetuksen järjestämistavat, vanhempien mahdollisuudet osallistua lapsensa ohjaukseen sekä lapsen tuen tarve. Jatkoanalyseissa paneudutaan tarkastelemaan muun muassa etäopetuksen hyviä käytänteitä ja haasteita sekä digitaalisuuden roolia opetuksen järjestämisessä.

Marja Kankaanranta ja Kristiina Kantola

Tutkimusryhmä: Marja Kankaanranta, Jyväskylän yliopiston **Koulutuksen tutkimuslaitos** ja Kristiina Kantola, Neurospectrum Oy

Kankaanranta on kuvassa vasemmalla ja Kantola oikealla.

Lue lisää: [Ensitulosraportti](#)

Lähetä palautetta kirjoittajille: marja.kankaanranta@jyu.fi tai kristiina.kantola@neurospectrum.fi

Teemakuva: iClipart.com, kirjoittajakuvat: Veera Kenttälä ja Oula

Kantola.

[Edellinen](#) | [Palaa pääsivulle](#)

0 kommenttia
